

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

FOR HENDES SKYLD

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

11/11/19

FOR HENDES SKYLD.

Personerne:

Greven.....Herr Lagoni.
 Grevinden.....Frk. Sannoni.
 Marquisen.....Herr Jessen.

Den første Kærlighed, nej, nægt det, hvo som tør— den har dog en Magt over Sindet, som kun meget faa fordrister sig til at kæmpe imod; Aar kan glide hen, saa skal det nok vise sig, at aller inderst inde, i det lille skjulte Hjertekammer, som man selv kun sjældent fordrister sig til at aabne, der er rejst et Altar for den, der bevirkede det første og som følge deraf, i Reglen ogsaa det dybeste og varigste Indtryk.—

Grev Poul og hans Hustru Ninette har nu været gift paa 7 Aar og lever et tilsyneladende da, et uuaadeligt lykkeligt Liv; de har en lille Datter Rose, som begge Forældre elsker overalt; kort sagt alt aander Fred og Lykke. En smuk Søndag efter Middagen sidder den lille Familie nede i Haven; Greven er beskæftiget med at gennemlæse Dagens Aviser, medens Grevinden er fuldt optaget med at lege med lille Rose. Da bringer Tjeneren et Kort ned, der er en Herre, som ønsker at tale med Grevinden og Greven; denne kaster et Blik paa Kortet og boder saa fornøjet Tjeneren lade den fremmede Herre komme; saa snart Grevinden hører, hvem Gæsten er, farer hun forskrækket sammen og maa opbydde al sin Selvbeherskelse for at synes rolig: Herregud hvorfor kommer han nu her og faar de gamle Saar atter til at bløde; nu skulde det altsaa være saaledes, at de to i sin Tid skiltes, og først da det var for sent, fik Øjnene op for, hvormeget de betød forhinanden — forbi er forbi— det kan aldrig blive anderledes nu. I den følgende Tid er Grevinde Ninette meget ofte alene sammen med sin fordums Tilbeder, og baade hun og Marquis Francois føler, hvormeget den gamle Kærlighed blusser op igen; ofte koster det hende det største Besvær at hindre ham i at sige det, som hun ikke vil høre; hun højagter sin Mand, og hun elsker sit Barn, den skylder hun ikke at lytte til noget, som hun ikke overfor ham kan være bekendt at høre paa. En Dag, da hun og Marquisen, som saa ofte før, er alene i Haven, griber han hendes Haand, og skal lige til at give Luft for de Ord, der saa længe har brændt ham paa Læben, da kommer lille Rose springende og hjælper sin Moder til den Afbrydelse, som hun angstfuld har tryglet om.— Dagen efter sejler Marquisen atter bort, adlydende Skøbnens Vink, og Grevinden aanden atter befriet op Gudske lov; hun kan se baade sin Mand og sit Barn frit i Øjnene, den Fristelse som hun, det føler hun godt, ikke i Længden vilde have formaaet at modstaa, er fjernet fra hendes Vej. Et halvt Aar glider Batten hen i Fred og Lykke; Greven skal foretage en mindre Rejse og har lige sagt Farvel til sin Hustru, da Kammerpigen kommer ind og giver Grevinden et Kort — Marquis Francois — og lidt efter staar han hos hende og skildrer hende i glædende Ord, hvordan hans Længsel og Kærlighed ikke lod ham have Rist eller Rø, han maatte se hende, han maatte tale med hende; rolig lader hun ham tale ud, hun har taget sin Beslutning; saa griber hun hans Haand og fører ham blindt med sig ind i Barnoveralsæt, hvor den lille ligger og sover, viser han til Sengen, og siger saa: "se her vil altid staa et Skillerum mellem Dem og mig!" Marquisen forstaar med et, at for ham er alt Haab ude, her kæmper han en forgæves og ulige Kamp. Tavse staar de ved den lille Barneseng, da lyder der pludselig Støj fra Stuen ved Siden af: det er Greven, som er kommen for

sent til Toget og som derfor nu er vendt tilbage; forskrækket fæ-
rer de sammen, hvad skal de dog gøre - Situationen er for mistænke-
lig; her maa handles hurtigt. Marquisen skynder sig ind i Værelset
ved Siden af, saa da Greven kommer, er Grevinden alene i Barneværel-
set; men hvad er det, han synes at høre Støj i Soveværelset ved
Siden af og skynder sig derind, men Marquisen er flygtet gennem Vin-
duet og staar nu paa Gesimsen udenfor; noget efter kommer Pigen ind
og fortæller rædselsslagen, at der er en Tyv udenfor, Greven skynder
sig ud med hende og Marquisen maa nu atter krybe ind; en Opdagelse
synes nu at være uundgaaelig; de hører Greven komme tilbage, det er
umuligt atter at flygte, saa skal han altsaa tvinges til at kom-
promitteres den Kvinde, han elsker; saa fatter han en Beslutning, ras-
griber han Grevindens Smykkeskrin, og skjuler sig bag en Portiere,
men saaledes at Greven maa se ham; hans Beregning slog til, Greven
trækker ham frem, og ved at se ham med Juvelerne under Armen, maa
han jø tro, at Marquisen har sneget sig ind for at stjæle - altsaa
en gemen Tyv, der bestjæler sine Venner! Harmdirrende viser Gre-
ven den falske Ven Døren og som en slagen Mand gaar Marquisen - da
brister alt sammen for Grevinde Ninette, uvilkaarlig aabner hun Ar-
mene efter den Mand, der ofrer sin Ære for hendes Skyld - ingen af
de tre siger noget - ingen af de tre vil forstaa at for hver af dem
brister der noget, som aldrig kan heles.

U M I H R E T W E G E N .

Die erste Liebe, jeder Mensch muss das gestehen, hat eine Macht über denn Sinn, die man sehr schwer bekämpfen kann. Jahre können vergehen, und . . . zeigt es sich aber doch, dass man in der Tiefe des Herzens der ersten Liebe einen Altar für ewig errichtet hat.

Graf Anton und seine Frau sind schon 7 Jahre verheiratet, und anscheinend sind sie sehr glücklich. An einem schönen Sommertag sitzen die Beiden im Garten mit ihrer kleinen Tochter Rose, als der Diener einen Kaptain Francois meldet. Die Gräfin schrickt zusammen, und muss ihre ganze Kraft sammeln, um sich zu beherrschen: Warum kommt er jetzt, und reisst die alte Wunde wieder auf? Sie haben beide zu spät erfahren, dass sie sich lieben, und jetzt kann es nicht mehr geändert werden.

In der folgenden Zeit ist Gräfin Ninette sehr oft mit ihrem früheren Verehrer allein zusammen, und sowohl sie als Francois fühlen, dass die alte Liebe wieder auflodert. Es kostet ihr oft die grösste Mühe zu verhindern, dass er Worte aussprache, die sie nicht hören will. Sie hat die grösste Hochachtung vor ihrem Mann, sie liebt ihr Kind, sie will nichts hören, dessen sie sich den Beiden gegenüber schämen müsste. Nach einiger Zeit fährt der Kapitän wieder ab, und die Gräfin atmet wieder auf. Gott sei Dank, sie kann ihrem Mann und ihrem Kinde frei in die Augen sehen, und sie weiss, dass auf die Dauer, sie dieser Versuchung nicht hätte widerstehen können. -

Ein halbes Jahr verläuft wieder in Glück und Frieden. Da bringt das Mädchen der Gräfin plötzlich eine Visitenkarte: Kaptain Francois! und einen Monat später steht er vor ihr und schildert in glühenden Worten, dass seine Sehnsucht und Liebe ihm keine Ruhe gelassen hatte, er musste sie sehen und mit ihr sprechen. Ruhig lässt sie ihn ausreden, sie hat ihren Entschluss gefasst. Sie nimmt seine Hand, und führt ihn an das Bett des kleinen Kindes und sagt "Sie wird immer zwischen uns stehen". Er versteht jetzt, für ihn ist alle Hoffnung aus. Schweigend stehen sie am Bette des Kindes, - da hört man plötzlich Geräusch - - der Graf ist zurückgekommen, er hat den Zug verpasst. Die beiden schrecken zusammen, was sollen sie tun? Die Situation ist zu verdächtig, hier muss schnell gehandelt werden. Der Kapitän . . . läuft ins Nebenzimmer, und als der Graf eintritt, findet er die Gräfin allein. Er öffnet die Tür zum Schlafzimmer, aber es ist leer, die Kaptän ist durch das Fenster geflohen, und steht jetzt auf dem Gesimse ausshalb des Hauses. Ein wenig später kommt das Mädchen und erzählt entsetzt, dass ein Dieb da draussen steht. Der Graf geht mit ihr um nachzusehen, und der Kapitän muss wieder hereinkriechen. Aber er wird wohl unmöglich unentdeckt bleiben. Muss er dem wirklich die Frau, die ihm so lieb ist, kompromittieren. Er fasst einen Entschluss. Schnell ergreift er den Schrankkasten, und versteckt sich hinter den Gardinen. Der Graf entdeckt ihn, und als er den Schrankkasten erblickt, glaubt er, dass es sich um einen gemeinen Diebstahl handelt. Erbittert weist er dem falschen Freund die Tür, und der Kapitän geht, ein gebrochener Mann. Aber die Gräfin kann sich nicht länger beherrschen, unwillkürlich streckt sie die Hände nach dem Manne aus, der seine Ehre für sie und für seine Liebe opferte. - - Kein Wort fällt, - aber beide fühlen, da hat sich soeben ein Abgrund aufgetan - - welcher nie wieder zu überbrücken ist.

NORDISK FILMS-KOMPAGNI KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W.

Friedrichstrasse 23, 1.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.



- P U V U - - - - -

Le comte Armand et sa femme Ninette sont maintenant mariés depuis 7 ans, et vivent apparemment extrêmement heureux ensemble; ils ont une petite fille, Rose, que les deux parents aiment avant tout, brèf, tout porte l'empreinte de la paix et du bonheur. Un beau jour de l'été après le dîner la petite famille était assise au jardin; le comte est occupé de parcourir les journaux du jour, tandis que la comtesse est absorbée complètement de jouer avec la petite Rose. Alors le laquais apporte une carte: il y a un monsieur, qui désire présenter ses devoirs au comte et à la comtesse; le comte regarde la carte, et prie alors gaiement le laquais de faire venir l'étranger. Aussitôt que la comtesse apprend le nom du visiteur, elle tressaille, saisie d'effroi, et il lui faut employer tout son empire sur elle-même pour garder la contenance; mais, non Dieu, pourquoi vient-il ici ouvrant la vieille blessure? Le destin voulait donc, que les deux dans le temps se séparassent, et trop tard aperçurent, combien importants ils étaient l'un à l'autre; passé est passé, ce qui est fait, n'est pas à refaire!

Pendant le temps suivant la comtesse Ninette se trouve très souvent seule avec son ancien adorateur, et aussi bien elle que le marquis Francois sentent, comment le vieil amour s'allume de nouveau: souvent elle lui en coûte extrêmement de l'empêcher de dire ce qu'elle ne veut pas entendre; elle vénère son époux, et elle aime son enfant, elle leur doit de n'écouter rien, que l'égard de ces deux êtres lui défendront d'écouter.

Un jour elle et le marquis se trouvent seuls au jardin, il lui prit la main et est au point de faire éclater les paroles, qu'il a brulé de désir de lui révéler, quand la petite Rose vient en courant et aide sa mère à l'interruption, qu'elle a implorée avec inquiétude.- Le lendemain le marquis s'embarque de nouveau obéissant aux avais du destin, et la comtesse respire de nouveau le coeur soulagé- Dieu soit loué, elle peut regarder son mari et son enfant franchement aux yeux, la tentation, elle le sent bien, qu'à la longue elle n'aurait pu vaincre, est éloignée de son chemin. Six mois s'écoulent de nouveau en paix et bonheur; le comte va faire un petit voyage et vient de faire ses adieux à sa femme, quand la femme de chambre entre et donne une carte à la comtesse - le marquis Francois! et peu de temps après il est devant elle lui décrivant es des paroles ardentes, comment son impatience et son amour ne lui laissait ni paix ni trêve, il lui fallait la voir, il lui fallait lui parler; tranquillement elle lui laisse achever, elle a pris sa résolution; alors elle lui saisit la main et el mène doucement à la chambre des enfant, où la petite fille est couchée et dort, lui montre le lit en disant: "Voilà, la petite rilla là sera toujours entre vous et moi!" Le marquis comprend à l'instant, qu'il à perdu toute espérance, ici il mènera un combat inégal et inutile. Ils gardent le silence au côté du petit lit d'enfant, alors un bruit soudain se fait entendre de la chambre voisine: c'est le comte, qui a manqué le train, et qui par cette raison est revenu; effrayés ils tressaillent que faut - il donc faire- la situation est trop sus-pecte; il faut agir vite. Le marquis se précipite dans la chambre voisine, de sorte que la comtesse se trouve seule dans la chambre des enfants, quand le comte entre; mais qu'est-ce que cela? Il semble entendre du bruit de la chambre voisine et y court, mais le marquis s'est enfui à travers la fenêtre et se trouve maintenant sur la corniche extérieure; peu de temps après la bonne entre et raconte saisie d'horreur, qu'il y a un voleur au dehors, le comte sort en

courant avec elle, et le marquis est de nouveau obligé de se glisser
 dans la chambre; une découverte semble maintenant inévitable: ils
 entendent le comte revenir, il est impossible de s'enfuir de nouveau,
 il sera donc obligé de compromettre la femme, qu'il aime; alors il
 prend une résolution: vivement il saisit l'écrin de la comtesse, et se
 cache derrière une portière, mais de la sorte, que le comte nécessaire-
 ment doit le voir; sa calculation réussit, le comte le retire,
 et en le voyant avec les bijoux sous le bras, il lui faut croire, que
 le marquis s'est glissé dans la chambre pour voler-donc il est un
 voleur infâme, qui vole à ses amis Plein de colère le comte met dehors
 le faux ami, et brisé et comme un homme perdu le marquis Francois s'en
 va - alors tout se brise pour la comtesse Ninette, involontairement
 elle ouvre les bras après l'homme, qui sacrifie son honneur pour elle
 et pour son amour d'elle - nulle des trois personnes ne dit rien - nul-
 le des trois vaut comprendre, que pour chacune d'entre eux se brisa
 ici quelque chose, qui ne peut jamais être guéri.

--- 0 0 0 0 0 ---

FILMS-COMPAGNI
 NORDISK
 COPENHAGEN
 BERLIN VIENNA LONDON GENOVA
 NEW YORK MOSCOW

LONDON W. O.
 Tel. No.: 1011
 1011 Court Street New York

NEW YORK CITY
 Telephone: 3423
 Tel. No.: 1011
 1011 Court Street



NORDISK FILMS-COMPAGNI COPENHAGEN

BERLIN. VIENNA. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

LONDON W. C.

18 Cecil Court, Charing Cross Road.

Tel. Ad.: „Norfilm“.

NEW YORK, CITY.

7, E. 14th Str.

Tel. Ad.: „Northfilm“.

Telephone: 3745 Stuyvesant.

